

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121204073
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121204073.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., M. XXX/X, zastúpený JUDr. Dianou Bereseckou, advokátkou, so sídlom Nitra, Farská 33, proti žalovanej: P. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., Y. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Petrom Patayom, advokátom, so sídlom Trnava, Hviezdoslavova 10, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaniach oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 18. januára 2022 č. k. 7C/12/2021-476 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovanej o d m i e t a .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania (III.) z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva strán sporu nasledovne:

„I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese M. J., v kat. území W., zapísaným v LV č. XXX ako parcely registra "C", a to parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m², parc. č. 4682/3 - záhrada o výmere 232 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXX postavený na parc. č. 4682/2 a v LV č. XXXX, ako parc. č. 4682/2- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 60 m², parc. č. 4682/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 66 m², a to každý v podiele 1/2-iny k celku a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese M. J., v obci W., v kat. území W., zapísané v LV č. XXX ako parcely registra "C", a to parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m², parc. č. 4682/3 - záhrada o výmere 232 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXX postavený na parc. č. 4682/2 a v LV č. XXXX, ako parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 60 m², parc. č. 4682/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 66 m², prikazuje do výlučného vlastníctva žalobcu.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 35 400 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.“

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami Civilného sporového poriadku - článok 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 a § 142 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe vykonaného dokazovania.

1.2. Strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese M. J., v kat. území W., zapísaným v LV č. XXX ako parcely registra „C“, a to parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m², parc. č. 4682/3 - záhrada o výmere 232 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXX postavený na parc. č. 4682/2 a v LV č. XXXX, ako parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie

o výmere 60 m², parc. č. 4682/3- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 66 m², a to každý v podiele 1- iny k celku a nehnuteľnosti.

1.3. Zo znaleckého posudku č. 36/2021 vypracovaného znalcom Ing. Petrom Številom, Kráľová pri Senci zo dňa 07. 02. 2021 vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností ku dňu 07. 02. 2021 predstavuje 70 800 eur.

1.4. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetnom sporu je vyporiadanie nehnuteľností tvorených stavbou rodinného domu a pozemkami pri a pod týmto rodinným domom, pričom tieto nehnuteľnosti po smrti rodičov žalovanej a otca žalobcu nadobudli súrodenci (žalovaná a otec žalobcu), každý v podiele 1. Následne otec žalobcu tento svoj podiel daroval žalobcovi, ktorý vstúpil do práv podielového spoluvlastníka jeho otca. Tieto nehnuteľnosti toho času užíva žalobca spolu so svojou manželkou, čo mu umožnila žalovaná pred tým, ako sa stal podielovým spoluvlastníkom, pričom žalovaná spolu so svojou rodinou predmetnú nehnuteľnosť navštevuje sporadicky (1-2x za mesiac na víkend). Žalovaná, napriek tomu, že umožnila žalobcovi užívať tieto nehnuteľnosti, v prípade, keď má záujem prísť ich užívať so svojou rodinou, žalobca jej v tom nebráni a počas užívania je nerušená vo svojich právach, pretože žalobca spolu s manželkou toto obdobie trávi u svojej rodiny. V priebehu sporu strany sporu zhodne navrhli zrušiť podielové spoluvlastníctvo, avšak sporným bolo, komu má súd prikázať nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva, nakoľko obe strany sporu mali záujem pri vyporiadaní tak, že predmetnú nehnuteľnosť by nadobudli každá zo strán do svojho výlučného vlastníctva. Tu súd postupoval tak, že bral do úvahy správanie spoluvlastníkov, ktorý zo spoluvlastníkov vykonával investície do spoločnej veci, ktorý a ako zabezpečoval správu spoločnej veci, ktorý spoluvlastník má na ďalšom užívaní veci najnaliehavejší záujem, či ktorý spoluvlastník dokáže najlepšie zabezpečiť riadne využitie spoločnej veci a pod. Pretože tak ako súd vyššie uviedol, musel v danej veci riešiť individuálne okolnosti prípadu, pre výsledok sporu rozhodujúce. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záverom, že najpriateľším usporiadaním vzťahov za daných okolností medzi spoluvlastníkmi bude, ak predmetnú nehnuteľnosť prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu. Súd totiž mohol buď prikázať všetko žalobcovi, alebo rozhodnúť opačne a prikázať všetko žalovanej. Dôvody odôvodňujúce v prospech žalobcu prevážili nad dôvodmi, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie v prospech žalovanej. Súd rozhodoval v danom spore za rovnakých podielov, rovnakého vyporiadania domáhajúcich sa strán, rovnakej možnosti vyplatenia druhej strany (identické protichodné nároky) a súd musel zohľadniť všetky okolnosti prípadu, na koho stranu sa váhy jemne naklonia. Súd mal za preukázané, že t. č. sa o predmetnú nehnuteľnosť stará žalobca spolu so svojou rodinou, zveľaďuje ju, stará sa o jej udržiavací stav a žalovaná hradí náklady, ktoré na ňu prípadnú v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu, t. j. všetko v súvislosti s nehnuteľnosťou (oprava, energie a pod.) zabezpečuje samotný žalobca a žalovaná hradí náklady (č. l. 144-146). Súd má za to, že nehnuteľnosť bude lepšie využitá samotným žalobcom, ktorý má v predmetnej nehnuteľnosti trvalý pobyt, predmetnú nehnuteľnosť obýva, a teda je nesporné, že zabezpečuje v uvedenej nehnuteľnosti základné životné potreby svojej rodiny (bývanie, strecha nad hlavou). Naopak, žalovaná žije niekoľko rokov v W., kde má rodinu, prácu a väzby a nehnuteľnosť pre zabezpečovanie základnej životnej potreby bývania nevyhnutne nepotrebuje. Vo vyjadrení žalovaná argumentovala, že chce odísť do dôchodku a chce sa vrátiť na miesto jej detstva, bývať v dome, ktorý pre ňu skutočne nevyčísľiteľne veľa znamená, s čím je stotožnená, aj jej rodina, a zariaďuje si zmenu trvalého pobytu práve do spornej nehnuteľnosti, avšak tieto skutočnosti v priebehu sporu neboli preukázané, pričom súd to, že žalobca má v nehnuteľnosti zriadený trvalý pobyt, nepovažoval za rozhodujúce, a teda námietku, že aj žalovaná plánovala si zriadiť trvalý pobyt, súd nevyhodnocoval ani v prospech či neprospech niektorej zo strán. Túto skutočnosť nepovažoval súd za určujúcu. Najpodstatnejším dôvodom, pre ktorý súd rozhodol tak, že nehnuteľnosť prikáže žalobcovi, je fakt, že žalobca je mladý človek, ktorý si založil rodinu a nemá vlastnú nehnuteľnosť na zabezpečenie základných životných potrieb svojej rodiny, čo prevyšuje záujem o nehnuteľnosť na strane žalovanej, u ktorej je dôvodom záujmu vyporiadania citový vzťah k nehnuteľnosti a jej spomienky na detstvo, sentiment. Tu súd prihliadol na to, že žalobca iné vlastné bývanie nemá, naopak, žalovaná žije a býva v W. vo vlastnom byte a bytovú otázku má tak vyriešenú. Nakoľko predmetom sporu je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi rodinnými príslušníkmi k domu, ktorý bol rodičovským domom žalovanej a otca žalobcu, je zřejmé, že počas života ich rodičov jednotliví rodinní príslušníci, t. j. či už samotná žalovaná s rodinou, ako aj žalobca s rodinou, týchto navštevovali, pomáhali im s nákupmi, s chodením po lekároch, prácami, či už na dome alebo v záhrade, niekto intenzívnejšie a niekto menej, nakoľko v rodinách je bežné a zaužívané, že si členovia rodiny pomáhajú a pod., a preto práve toto konanie, tento aspekt, túto časť ich života nebral súd do úvahy ako rozhodujúcu a určujúcu. V tomto spore by bolo zložité sa zamerať len na

túto jednu stránku sporu. Súd hodnotil komplexne a zameril sa vo svojom závere na 2 veci: 1/ pre koho bude mať nehnuteľnosť z dôvodu ďalšieho bývania a jej udržania význam, pričom súd dospel k záveru, že zabezpečenie základných životných potrieb svojej rodiny je argument na strane žalobcu, oproti čomu záujmom na strane žalovanej je citový vzťah k nehnuteľnosti a na jej detstvo spájané s touto nehnuteľnosťou. Žalobca v súvislosti s tým, že má možnosť nehnuteľnosť užívať, pri užívaní nehnuteľnosti rešpektoval právny stav vo vzťahu k žalovanej a vykonával udržiavacie práce, ktoré boli nevyhnutné na nezníženie hodnoty nehnuteľnosti a udržanie jej technickej funkčnosti. Zo strany žalobcu nedochádzalo k svojvoľným konaniam, ktorých úmyslom by bolo konať v prospech seba do budúcnosti na úkor žalovanej, teda akýmkoľvek spôsobom sa negatívne dotknúť práv podielovej spoluvlastníčky. 2/ kto dokáže najlepšie zabezpečiť riadne využitie predmetnej nehnuteľnosti, a tu súd rovnako vzhliadol argument v prospech žalobcu. Súd rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo medzi stranami sporu zrušil a vyporiadal tak, že predmetnú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Nakoľko s prikázaním veci je spojená finančná náhrada, pričom hodnota finančného vyporiadania nebola sporná a súd vychádzal pri hodnote podielu zo znaleckého posudku predloženého súdu, súd rozhodol tak, že žalobcu, ktorému súd prikázal vec do výlučného vlastníctva, zaviazal titulom finančného vyporiadania vyplatiť žalovanej sumu 35 400 eur ako polovicu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti určenej v znaleckom posudku, ktorý v konaní bol základom pre obe strany a stranami bol akceptovaný.

1.5. Súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, ktorých navrhla žalovaná, nakoľko tí boli navrhnutí až po sudcovskej koncentrácii konania, pričom súd mal k dispozícii ich čestné prehlásenia, ktoré bral do úvahy a hodnotil ich v rámci vykonaného dokazovania. Rovnako súd neprihliadal na tie dôkazy, ktoré do spisu predložil žalobca a to tiež s poukazom na to, že boli vykonané až po sudcovskej koncentrácii a zástupca žalobcu súhlasil, aby súd na ne neprihliadal.

1.6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 a § 262 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že individuálne okolnosti sporu odôvodňujú postup v zmysle § 257 CSP, keď zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, aj keď bol v spore úspešný. Tento spor bol charakterizovaný tým, že konanie mohol iniciovať hociktorý podielový spoluvlastník. Súd bral do úvahy skutočnosť, že by nebolo spravodlivé, aby trovy konania znášala žalovaná, ktorá si splnila všetky objektívne podmienky na uplatnenie rovnakého nároku ako žalobca, daný spor prebiehal medzi rodinnými príslušníkmi, a preto dospel k záveru, že najspravodlivejším možným rozhodnutím v spore bude, keďže obe strany boli právne zastúpené a vynaložili náklady na svoje zastúpenie, aby každý hradil svoje náklady na právne zastúpenie. Tieto aspekty súd vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, keď žalobcovi ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku III. o nároku na náhradu trov konania napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že súd mu voči žalovanej prizná nárok na náhradu trov celého konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 100%. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie nesúhlasí. Uviedol, že drvivá väčšina sporov týkajúcich sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je sporom medzi blízkymi príbuznými, z ktorých ktorýkoľvek mohol spor iniciovať. Nejde tu teda o dôvody hodné osobitného zreteľa, ale o typickú situáciu v obdobných veciach. Poukázal na ust. § 257 CSP, ktoré vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: a/ dôvody hodné osobitného zreteľa, b/ výnimočné okolnosti. Súd prvej inštancie nijakým spôsobom neuviedol, v čom vidí výnimočné okolnosti prípadu. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 MCdo 2/2008, kde najvyšší súd charakterizoval, čo je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ani jeden z uvedených prípadov sa nedá aplikovať na toto konanie. V tomto smere poukázal aj na uznesenie ÚS SR sp. zn. ÚS 83/2019. Má za to, že okolnosti daného prípadu jednoznačne zakladajú jeho nárok na náhradu trov konania. V konaní bolo preukázané, že sa pokúsil vec riešiť mimosúdne, žalovanej navrhol zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rovnakým spôsobom ako nakoniec bolo aj v tomto konaní rozhodnuté. Žalovaná počas mimosúdneho rokovania neprejavila záujem nadobudnúť nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva. Až do času, kedy sa nechala právne zastupovať, žiadala zachovať podielové spoluvlastníctvo. Nemožno preto súhlasiť s konštatovaním súdu prvej inštancie, že rozhodoval za situácie rovnako uplatnených práv. Navyše, rozhodnutie súdu vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania bolo prekvapivé, čo odporuje súdnej praxi, keď až zo samotného rozhodnutia sa ako strana sporu dozvedel o uplatnení ust. § 257 CSP a nebol mu teda vytvorený dostatočný časový priestor na to, aby mal možnosť vyjadriť svoje stanovisko k potenciálnej aplikácii uvedeného ustanovenia.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, že sporné nehnuteľnosti budú prikázané do jej výlučného vlastníctva s tým, že bude povinná vyplatiť žalobcovi náhradu vo výške 35 400 eur.

3.1. Namietala odňatie možnosti konať pred súdom, nakoľko ňou navrhnutí svedkovia: K. E., J. X., K. F., U. J. ml., Z. T. a G. O. neboli vypočutí, jej návrh na ich výsluch súd zamietol s poukazom na koncentráciu konania. Tento postup súdu považuje za dôsledok prílišného formalizmu, aj vzhľadom na skutočnosť, že v čase doručovania výzvy súdu, kde bolo uvedené upozornenie na sudcovskú koncentráciu konania a jej dôsledky, nebola zastúpená advokátom. Vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 06. 2021 uviedla, že jej deti sú ochotné svoje vyhlásenia potvrdiť aj pred súdom. Menovaných považuje za dôležitých svedkov, ktorí jednoznačne majú čo povedať k predmetu konania, pričom čestnými prehláseniami nebolo vyčerpané všetko podstatné, čo mohli k predmetu sporu vypovedať. Keďže súd vypočul svedka navrhnutého žalobcom a poskytol mu rozsiahly časový priestor (cca 4 hodiny), považuje nevypočutie svedkov navrhnutých z jej strany, predovšetkým Z. T. a U. J. ml., za porušenie zásady rovnosti strán pred súdom a porušenie princípov rovnosti zbraní a spravodlivého súdneho konania zakladajúce odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

3.2. Pokiaľ súd v bode 41. uviedol, že neprihliadol na dôkazy predložené žalobcom po poučení o sudcovskej koncentrácii konania, toto nie je pravdou, pretože žalobca napr. predložil dôkazy o schopnosti vyplatiť sumu z titulu náhrady, ako aj dôkazy o tom, že vykonával údržbu nehnuteľnosti, a takisto o jeho vzťahu so starými rodičmi (predložené žalobcom až 24. 09. 2021). Samotné preukázanie vyplatiť peňažnú náhradu je podmienkou prikázania veci do výlučného vlastníctva.

3.3. K ostatným odvolacím dôvodom uviedla: podstatným dôvodom pre prikázanie sporných nehnuteľností žalobcovi bolo, že nemá vlastnú nehnuteľnosť, kde by mohol bývať so svojou manželkou. Je toho názoru, že žalobca by mohol bývať u svojich rodičov, ktorí majú veľký dom, alebo u svokrovcov, ktorí majú tiež veľký dom a kde má žalobca zložený aj nábytok, príp. by si mohol kúpiť inú nehnuteľnosť, na ktorej kúpu by si mohol po vyplatení náhrady z jej strany ani nemusel brať hypotéku. Je schopná účelne využívať spornú nehnuteľnosť, tak ako to bolo z jej strany v priebehu súdneho konania viackrát uvedené a po priznaní nehnuteľnosti by chcela v tejto nehnuteľnosti bývať a stráviť na mieste, ku ktorému ju viaže silný citový vzťah, svoje roky staroby, pričom vie zabezpečiť aj náležitú údržbu nehnuteľnosti. Poukázala na to, že aj ona vykonávala údržbu spornej nehnuteľnosti, čo súd považoval za nespornú skutočnosť v bode 40. rozsudku. Skutočnosť, že by žalobca nejako zveľadil nehnuteľnosť, nebola preukázaná, dokonca ani tvrdená. Nesúhlasila s názorom súdu, že zo strany žalobcu nedochádzalo k svojvoľným konaniam, ktorých úmyslom bolo konať v jej neprospech a v prospech seba do budúcnosti na úkor jej práv. O pokusoch obmedziť jej užívanie nehnuteľnosti by vedeli vypovedať jej deti, predovšetkým navrhnutá svedkyňa T.

3.4. Žalobca a jeho otec sa klamlivo a v rozpore so skutočnosťou pokúšali vykresliť ju pred súdom ako osobu, ktorá sa nestarala o svojich rodičov, nepomáhala im, nemala dobrý vzťah s rodičmi, nechodila k nim, pretože vlastní luxusnú nehnuteľnosť na Košariskách a že za ňu rodičia museli uhrádzať dlhy na nájomnom a prispeli jej na kúpu bytu v W.. Tieto klamstvá boli pred súdom prvej inštancie vyvrátené, pričom ďalšie by boli vyvrátené výsluchom svedkov.

3.5. Súd vôbec nebral do úvahy spôsob, akým sa žalobca dostal k užívaniu predmetnej nehnuteľnosti. Tento ju najprv užíval s jej súhlasom len počas 14-dňovej karantény, pričom zavádzal ohľadne úmyslov a plánov so spoločnou nehnuteľnosťou tvrdeniami, že v nehnuteľnosti zostane bývať len dočasne, nemá záujem o trvalé bývanie, hoci už mal plány na rozsiahlu rekonštrukciu nehnuteľnosti. Nesúhlasila s tým, aby žalobca naďalej užíval spornú nehnuteľnosť, avšak jej brat T. A. daroval svoj podiel na nehnuteľnosti žalobcovi, čím sa žalobca stal podielovým spoluvlastníkom.

3.6. Ďalej súd vôbec nebral do úvahy spôsob, akým chcel žalobca dosiahnuť odkúpenie jej podielu a súhlas so zotrvaním v nehnuteľnosti psychický nátlak zo strany žalobcu a jeho rodiny, jej očierňovanie jej osoby pred súdom, nespravodlivosť, že žalobcova rodina dostala po jej rodičoch dva domy a ona ani jeden, hoci jej podľa vôle rodičov mala sporná nehnuteľnosť po smrti rodičov patriť, vôbec súd nevyhodnotil, ani neuviedol v napadnutom rozsudku, čo považuje za nedostatočné odôvodnenie rozsudku - vada zakladajúca odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

3.7. Napokon, žalovaná v podanom odvolaní vyslovila nespravodlivosť, ktorú pociťuje z napadnutého rozsudku, nakoľko jej brat T. A. už jeden dom od rodičov získal dedením a napadnutým rozsudkom získal ďalší dom. Uvedené je o to nespravodlivejšie, že pri darovaní domu v M. jej matkou bratovi nedostala žiadnu ekvivalentnú majetkovú hodnotu, nakoľko sa v rodine počítalo, že práve sporná nehnuteľnosť bude patriť jej, pričom rodičia to hovorili aj verejne susedom a známym po dedine. Tieto skutočnosti mohli dosvedčiť navrhnutí svedkovia K. E., J. X., K. F., G. O., ktorých výsluch súd nevykonal a návrh na ich výsluch zamietol. S poukazom na ustálenú judikatúru (rozsudok NS ČR 22 Cdo 1644/2005, uznesenie NS SR 1 Cdo 33/2010) v konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd pri úvahe, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, neberie na zreteľ samostatne iba niektoré z hľadísk uvedených v § 142 ods. 1 OZ, ani zákonom výslovne označené hľadiská, ale vždy komplexne celý súbor relevantných skutočností, ktorý nie je vyčerpaný iba hľadáskami priamo vymenovanými v ustanovení zákona. Súd však neprihliadol na ďalšie relevantné skutočnosti ako nespravodlivosť opísanú v predchádzajúcom odseku odvolania, spôsob, ako žalobca začal bývať v nehnuteľnosti a spôsob, ako si so svojimi rodičmi od nej vynucoval predaj jej spoluvlastníckeho podielu, resp. súhlas s dlhším zotrvaním v nehnuteľnosti, jej očierňovanie pred súdom. Má preto za to, že súd nesprávne aplikoval normu § 142 ods. 1 OZ, keď prihliadol len k účelnému využitiu veci a veľkosti podielov, a nie k ďalším skutočnostiam, ktoré sú v danej veci relevantné, čo zakladá nesprávne právne posúdenie a odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

4. Návrhom zo dňa 23. 03. 2022 (č. I. 507) žalobca navrhol odmietnutie odvolania žalovanej v zmysle § 386 písm. a/ CSP z dôvodu, že bolo podané oneskorene. Nahliadnutím do elektronického súdneho spisu zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie bol do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovanej JUDr. Petra Pataya doručený dňa 14. 02. 2022. Pätnásťdňová lehota mu začala plynúť dňa 15. 02. 2022 a posledný deň na prevzatie rozhodnutia právnym zástupcom bolo 01. 03. 2022. S poukazom na § 32 ods. 5 písm. a/ zák. č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu spôsobu orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa považuje písomnosť za doručенú, ak si adresát zásielku doručovanú do vlastných rúk, uloženú v elektronickej schránke, neprevezme v úložnej dobe, zásielka sa považuje za doručенú márnym uplynutím úložnej doby. V danom prípade právnemu zástupcovi žalovanej uplynula úložná doba dňa 01. 03. 2022 o 23.59 hod. Portál slovensko.sk oznámilo Okresnému súdu Nitra, že dňa 02. 03. 2022 o 6. hod. bola zásielka úspešne doručенá dňa 02. 03. 2022. Portál Slovensko.sk však oznámil nepravdivú informáciu, keď v skutočnosti právny zástupca žalovanej zásielku neprevzal a dňa 02. 03. 2022 ani nemohol urobiť, pretože už deň predtým mu márne uplynula úložná lehota, t. j. dňa 01. 03. 2022. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia o elektronickej doručovaní tak došlo k fikcii doručenia márnym uplynutím lehoty, t. j. dňa 01. 03. 2022 o 23.59 hod. V takom prípade začala lehota na podanie odvolania žalovanej plynúť dňa 02. 03. 2022 a posledným dňom na podanie odvolania bol deň 16. 03. 2022. Podľa potvrdenia z elektronickej súdneho spisu právny zástupca žalovanej podal odvolanie až dňa 17. 03. 2022, t. j. deň po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania. Podotkol, že v danom prípade na doručovanie do elektronickej schránky nemožno použiť ust. § 111 ods. 3 CSP.

5. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca (č. I. 528 a nasl.), ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku I. a II. potvrdiť v zmysle § 387 odsek 1 CSP v prípade, že odvolací súd odvolanie neodmietne, tak ako to navrhol svojím návrhom zo dňa 23. 03. 2022. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila s aplikovaním sudcovskej koncentrácie konania, čím jej malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, s týmto nesúhlasí. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná mala svojho zástupcu zvoleného už v mesiaci jún 2021 a návrhy na doplnenie dokazovania adresovala súdu až 3 mesiace po prevzatí zastúpenia jej právnym zástupcom. Rovnako nie je možné súhlasiť s jej názorom, že súd sa jej mal spýtať, či svojím vyjadrením zo dňa 04. 06. 2021 mala na mysli, že osoby tam uvedené navrhuje vypočúť ako svedkov. K námietke žalovanej, že súd mal za preukázanú jeho schopnosť vyplatiť peňažnú náhradu uviedol, že túto skutočnosť nebolo potrebné preukazovať, pretože táto nebola medzi stranami sporná. Žalovaná túto skutočnosť nerozporovala. Pokiaľ ide o preukázanie vykonávania údržby nehnuteľnosti z jeho strany, toto bolo preukázané nielen ním navrhnutým svedkom, ale aj výsluchom samotnej žalovanej. Má za to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázaná úroveň jeho účasti na starostlivosti o spornej nehnuteľnosti, ktorá bola podstatne vyššia ako úroveň účasti žalovanej. Žalovanou deklarovaná sanácia omietky spočívala v jej postriekaní prípravkom Savo. Z výsluchu žalovanej vyplynulo, že ona, ani jej rodina, doposiaľ nerobili žiadne rekonštrukcie ani udržiavacie práce na sporných nehnuteľnostiach, práve naopak, potvrdila, že práve on vymaľoval pivnice, opravil okapy a vykonával údržbu záhrady. Ohradzoval sa voči tvrdeniam žalovanej, že jej mal robiť rôzne schválnosti, práve naopak, žalovaná začala do nehnuteľnosti počas víkendov nosiť aj iné osoby, aby mu úmyselne

znepríjemňovala život, kvôli čomu musel aj viackrát aj s manželkou odísť do domu svojich rodičov, čo je dôvod svedčiaci o potrebe zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ ide o dokazovanie ohľadom účelného využitia sporných nehnuteľností, bolo preukázané, že má záujem užívať predmetné nehnuteľnosti účelnejšie, keďže tam rok a pol žije so svojou manželkou a plánuje naďalej v tejto nehnuteľnosti žiť a zveľaďovať ju, vrátane komplexnej rekonštrukcie. Z písomných podaní žalovanej, ale aj z výsluchu vyplynulo, že táto mala záujem predmetné nehnuteľnosti užívať len ako víkendový dom. Uvedené vyplýva aj z čestného prehlásenia p. E. zo dňa 28. 04. 2021, ktoré do konania predložila žalovaná. Svoje vyjadrenia ohľadne užívania sporných nehnuteľností upravila až po tom, ako sa nechala zastúpiť advokátom. Súd pri rozhodovaní správne prihliadol na tú skutočnosť, že žalovaná dlhodobo a trvale žije v W., kde vlastní nehnuteľnosti, má tu celý svoj rodinný život a prácu a nikdy neprejavovala skutočný záujem o sporné nehnuteľnosti. Tieto začala pravidelne navštevovať až po podaní žaloby. Pokiaľ ide o nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu, poukázal na splnomocnenie udelené starou matkou jeho otcovi, ktorá ho pri udeľovaní splnomocnenia požiadala, aby celý dedičský podiel previedol na svoju osobu. Dedičský podiel starej matky bol vo veľkosti 1-ica titulom vyporiadania BSM a 1/6-ina titulom dedenia. V prípade, ak by jeho otec vyhovel želaniu starej matky, stal by sa väčšinovým podielovým spoluvlastníkom v podiele 5/6-ín k celku, ktorý by mu následne previedol do vlastníctva. Z dôvodu, aby predišiel konfliktu so žalovanou, otec nevyhovel matkinmu želaniu a súhlasil s tým, aby v dedičskom konaní po otcovi zdedil predmetné nehnuteľnosti so žalovanou každý v podiele 1-ica.

6. K podanému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná (č. I. 538), ktorá uviedla, že pokiaľ žalobca podal odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, je právne zastúpený a neuviedol žiadne odvolacie dôvody, len vytyka súdu prvej inštancie údajné pochybenia, ktoré však nesubsumuje pod žiaden odvolací dôvod. Poukázala na uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 158/2015 zo dňa 17. 03. 2015, ktoré bolo publikované v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR, a to na právnu vetu: „Právna úprava nevylučuje vidieť dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP aj vo vzájomných vzťahoch medzi účastníkmi, či v ich príbuzenskom pomere. Vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania a ich príbuzenský pomer možno kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP.“ Takisto v zmysle nálezov ústavného súdu (I. ÚS 425/2016, II. ÚS 304/2020) je dôvodom nepriznania náhrady trov konania, ak výsledok sporu závisel na úvahe súdu odvíjajúcej sa od posúdenia zisteného skutkového stavu, ktorú strany sporu nemohli predvídať. Presne o takýto prípad sa jedná v danom spore, preto sa logické úvahy súdu odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania s poukazom na charakter sporu a na splnenie objektívnych predpokladov pre priznanie spornej nehnuteľnosti oboma stranami sporu. Súd použitie ust. § 257 CSP aj riadne odôvodnil.

6.1. K ďalším vyjadreniam žalobcu uviedla, že z mailovej komunikácie, ktorá je súčasťou súdneho spisu, je zrejmé, že chcela od žalobcu jeho podiel odkúpiť, preto je klamlivé jeho tvrdenie, že pred súdnym konaním neprejavila záujem o nadobudnutie spornej nehnuteľnosti do svojho vlastníctva. Jej postoj bol jasný a nemenný, pričom nie je zrejmé ani, v akej závislosti od akej situácie podľa žalobcu sa mal meniť jej postoj k veci. Žalobca opakuje len skutočnosti, ktoré tvrdil aj pred súdom prvej inštancie, neuvádza žiadne nové skutočnosti, pričom zväčša jeho tvrdenia boli dokazovaním vyvrátené. Doplnila, že pred súdom uviedla, že do nehnuteľnosti sa chcela začiatkom roka 2022 nasťahovať, avšak vzhľadom na nepriateľské až agresívne správanie žalobcu a jeho manželky mala obavy o svoje zdravie, a preto plán neuskutočnila. Jej manžel ešte nedosiahol dôchodkový vek, je zamestnaný, preto by sa zatiaľ do spornej nehnuteľnosti nemohla nasťahovať spolu s ním a musela by tam bývať sama (so žalobcom a jeho manželkou).

6.2. Pokiaľ žalobca doručil návrh na odmietnutie jej odvolania ako oneskorene podaného, uviedla, že tento návrh nie je dôvodný. Podotkla, že aj dňa 01. 03. 2022 o 23.59 hod. mohol elektronickú správu prevziať (stále plynul posledný deň úložnej lehoty), nie je možné teda tvrdiť, že v ten čas jej márne uplynula úložná lehota.

7. K vyjadreniu žalovanej zo dňa 22. 04. 2022 sa opätovne vyjadril žalobca (č. I. 544), ktorý uviedol, že zotráva na svojom odvolaní a tiež trvá na návrhu na odmietnutie odvolania žalovanej. Uviedol, že svoje odvolanie riadne odôvodnil, keď uviedol, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Nie je potrebné citovať konkrétne ustanovenie CSP, ale stačí, aby odvolací dôvod vyplýval z konkrétnych okolností, ktoré riadne špecifikoval. Samotná žalovaná priznáva, že súd prvej inštancie pochybil, keď aplikoval ust. § 257 CSP bez toho, aby strane, ktorá by inak trovy získala, tento svoj

právny názor neoznámil ešte pred prijatím takéhoto rozhodnutia, pričom sa dotknutá strana o takomto právnom posúdení dozvedela až zo samotného rozhodnutia súdu. Pokiaľ ide o návrh na odmietnutie odvolania žalovanej, je zrejmé, že úložná lehota márne uplynula dňa 01. 03. 2022, t. j. posledný deň lehoty na prevzatie zásielky. Nesprávne nastavený systém na portáli www.slovensko.sk oznamuje doručenie zásielky pár minút po polnoci nasledujúceho dňa. Nemôže byť určujúcim pre posúdenie okamihu doručenia. Je bez akýchkoľvek pochybností, že žalovanej márne uplynula úložná lehota dňa 01. 03. 2022, a nie až 02. 03. 2022.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) po zistení, že boli podané odvolania oboma stranami sporu, v zmysle návrhu žalobcu, ale aj ex offo, skúmal včasnosť podaného odvolania žalovanej, dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 386 písm. a/ CSP ako oneskorenej podané odmietnuť, výrok o náhrade trov konania (III.) podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom konania bola žaloba žalobcu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese M., kat. úz. W., zapísané na LV č. XXX ako parcela č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 455 m², parc. č. 4682/3 - záhrada o výmere 232 m² a stavba rodinný dom súp. č. 687, postavený na parc. č. 4682/2 a v LV č. XXXX ako parc. č. 4682/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 60 m², parc. č. 4682/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 66 m², keďže podiel žalobcu predstavuje 1-icu k celku. Žalobca uvedený podiel na nehnuteľnostiach nadobudol darom od svojho otca T. A. a žalovaná je jeho sestra a nehnuteľnosti nadobudli dedením po matke F. A., a to uznesením o dedičstve 13D 121/2020, Dnot 292/2020 a po svojom otcovi H. A. uznesením o dedičstve 10D 36/2020, Dnot 116/2020. Z predloženého Znaleckého posudku č. 36/2021, vypracovaného znalcom Ing. Petrom Številom, zo dňa 07. 02. 2021 vyplynulo, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti ku dňu 07. 02. 2021 predstavovala 70 800 eur. Obe strany sporu ako podieloví spoluvlastníci, každý v rozsahu 1-ica, prejavili záujem vyporiadať nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva oproti povinnosti zaplatiť druhej strane sumu 35 400 eur ako polovicu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti určenej znalcom. V konaní nebolo sporné, že obe strany disponovali možnosťou finančne vyplatiť druhú stranu, rovnako nebola medzi stranami sporu sporná ani všeobecná hodnota nehnuteľnosti. Súd za situácie, že obe strany sú vlastníkami rovnakých podielov, domáhali sa rovnakého vyporiadania, musel zohľadniť všetky okolnosti prípadu, ako aj konkrétnu rodinnú anamnézu a po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k sporným nehnuteľnostiam, tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a zároveň ho zaviazal zaplatiť žalovanej sumu 35 400 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol v zmysle § 257 CSP tak, že žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva, keď zohľadnil v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Odvolací súd v prvom rade skúmal v zmysle § 362 ods. 1 CSP, či odvolanie žalovanej bolo podané včas, aj vzhľadom na návrh žalobcu zo dňa 23. 03. 2022, ktorý tvrdil, že odvolanie žalovanej je potrebné v zmysle § 386 písm. a/ CSP odmietnuť z dôvodu, že bolo podané oneskorene. Tvrdil, že v zmysle § 32 ods. 5 písm. a/ zákona č. 305/2013 Z. z. právnomu zástupcovi žalovanej uplynula úložná lehota dňa 01. 03. 2022, kedy došlo aj k fikcii doručenia márnym uplynutím lehoty, t. j. 01. 03. 2022 o 23.59 hod. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania v danom prípade začala plynúť dňom 02. 03. 2022 a skončila plynúť dňa 16. 03. 2022. Odvolanie žalovanej podané dňa 17. 03. 2022 tak bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

11. Podľa § 362 odsek 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

12. Pri doručovaní rozhodnutia do vlastných rúk sa v zmysle § 32 ods. 5 písm. b/ Zákona o e-Governmente uplatňuje vždy fikcia doručenia. Elektronická správa sa považuje za doručeníu, ak potvrdíte notifikáciu o doručení (deň, hodina, minúta a sekunda doručenia sa nachádza na elektronickej doručeníke), ale aj vtedy, ak uplynie úložná lehota (15 dní) a notifikáciu o doručení ste v tejto lehote nepotvrdili.

13. Vo vzťahu k advokátom (ale aj správcom, notárom, súdnym exekútorom a orgánom verejnej moci), ktorí zastupujú účastníkov ako strany v konaní, platí osobitný režim (§ 821 ods. 3 zák. č. 757/2004 Z. z.

o súdoch). Advokáti sú povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicкую schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom.

14. Podľa § 125 odsek 1 a 2 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

15. Podľa § 223 odsek 1 CSP, rozsudok súd doručuje stranám do vlastných rúk.

16. Podľa § 110 odsek 1 CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

17. Podľa § 2 odsek 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente (ďalej len „Zákon o e-Governmente“), ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až § 6, § 10, 17 a § 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a § 20), autentifikácii (§ 19, § 21 a § 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, § 25 a § 28), elektronickej úradnom dokumente (§ 26, § 27 a § 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až § 16 a § 29 až § 34), zaručenej konverzii (§ 35 až § 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až § 55) neustanovuje inak.

18. Podľa § 11 odsek 1 Zákona o e-Governmente, elektronickej schránky sa zriaďujú orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis.

19. Podľa § 12 odsek 2 Zákona o e-Governmente, každému je možné zriadiť len jednu elektronicкую schránku pre jedno právne postavenie. Ak je majiteľ elektronickej schránky súčasne osobou vo viacerých právnych postaveniach, zriaďuje sa mu elektronicкая schránka pre každé z týchto právnych postavení.

20. Podľa § 13 odsek 4 písmeno b/ Zákona o e-Governmente, na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom alebo autentifikačný certifikát podľa § 22aa spôsobom podľa § 22a, ktoré boli pridelené alebo vydané majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou. Správca modulu elektronickej schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronickej schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou fyzickej osoby podnikateľa je fyzická osoba podnikateľ, pre ktorú bola elektronicкая schránka zriadená.

21. Podľa § 29 odsek 1 prvá veta, odsek 2 a 3 Zákona o e-Governmente, elektronickej podanie a elektronickej úradný dokument sa doručuje elektronickej, pričom miestom na elektronickej doručovanie je elektronicкая schránka, ktorá je aktivovaná (odsek 1). Do vlastných rúk sa elektronickej doručujú elektronickej dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk (odsek 2). Doručením do vlastných rúk sa na účely elektronickej doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručeny odoslanej odosielateľovi (odsek 3).

22. Podľa § 30 odsek 1 Zákona o e-Governmente, elektronickej doručenkou sa rozumie elektronickej dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronickej doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronickej

dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

23. Podľa § 32 odsek 5 písmeno b/ Zákona o e-Governmente, elektronickej úradnej správy, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenie, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

24. Podľa § 82l odsek 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, orgán verejnej moci, advokát, súdny exekútor, notár a správca sú povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickej schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom.

25. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak je strana zastúpená advokátom, je povinnosťou súdu doručiť rozsudok do vlastných rúk advokátovi strany. Zároveň podľa Zákona o e-Governmente je súd povinný doručovať písomnosti advokátovi do elektronickej schránky advokáta, aby bolo doručenie rozsudku účinné.

26. Jedine v prípade, ak je rozsudok súdu doručovaný do elektronickej schránky advokáta, je možné považovať rozsudok za účinne doručený, vrátane následkov spojených s uplynutím úložnej lehoty podľa § 32 odsek 5 písm. b/ Zákona o e-Governmente (t. j. doručením rozsudku).

27. Podľa § 386 písmeno a/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

28. Z obsahu spisu na č. I. 212 vyplýva, že žalovaná udelila plnomocenstvo na svoje zastupovanie v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 7C/12/2021 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vrátane konania pred súdom, advokátovi JUDr. Petrovi Patayovi, so sídlom Bratislava, Ivanská cesta 30/B, IČO: 50 227 963. Z č. I. 488b vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 18. 01. 2022 č. k. 7C/12/2021-476 sa doručoval právnomu zástupcovi žalovanej JUDr. Petrovi Patayovi do elektronickej schránky č. IČO/SK/50227963, a to s časom odoslania rozsudku do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovanej JUDr. Petra Pataya dňa 14. 02. 2022, čo vyplýva z informácii o prijatí správy na spracovanie na ÚPVS. Pätnásťdňová lehota na prevzatie rozhodnutia mu tak začala plynúť dňa 15. 02. 2022, t. j. deň nasledujúci po doručení rozsudku do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovanej a posledným dňom na prevzatie rozsudku právny zástupcom žalovanej bol deň 01. 03. 2022 (čo bol utorok). Prevádzkovateľ portálu slovensko.sk oznámil, že dňa 02. 03. 2022 o 00:17:33 hod. bola správa (rozsudok súdu prvej inštancie) doručená.

Právna zástupkyňa žalobcu navrhla samostatným návrhom odmietnutie odvolania žalovanej (č. I. 507), keď mala za to, že portál slovensko.sk oznámil súdu nepravdivú informáciu, pretože úložná 15-dňová lehota uplynula dňa 01. 03. 2022. Právny zástupca žalovanej podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie dňa 17. 03. 2022 (10:34 hod.), čo vyplýva z doručky na č. I. 504.

29. V zmysle vyššie uvedeného platí, že súd prvej inštancie správne doručoval rozsudok právnomu zástupcovi žalovanej do elektronickej schránky, pričom právny zástupca žalovanej si počas plynutia 15-dňovej úložnej lehoty zásielku neprevzal. Rozsudok súdu prvej inštancie bol právnomu zástupcovi žalovanej doručený do elektronickej schránky dňa 14. 02. 2022 a nasledujúcim dňom mu začala plynúť 15-dňová úložná lehota, ktorá skončila plynúť dňa 01. 03. 2022 (utorok). Keďže právny zástupca žalovanej si počas úložnej lehoty zásielku neprevzal, zásielka sa považuje za doručenie márnym uplynutím úložnej lehoty, čo 15-stý deň bolo dňa 01. 03. 2022. To platí aj v prípade, ak sa o správe nedozvedel (fikcia doručenia). Následne nasledujúceho dňa 02. 03. 2022 začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá skončila plynúť dňa 16. 03. 2022 (streda). Pokiaľ právny zástupca žalovanej podal odvolanie dňa 17. 03. 2022, ako to vyplýva z doručky na č. I. 504, je nesporné, že tak urobil po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

30. Právny zástupca žalovanej sa vo vyjadrení k návrhu žalobcu na odmietnutie odvolania žalovanej (č. I. 538) bránil tým, že je potrebné vychádzať z elektronickej doručky, podľa ktorej márne uplynula úložná lehota dňa 02. 03. 2022.

Podľa § 30 odsek 3 Zákona o e-Governmente prijímateľ potvrdzuje elektronickú doručku prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

Podľa § 30 odsek 5 Zákona o e-Governmente údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3 sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak.

31. V danej veci doručenie do vlastných rúk s fikciou doručenia nastalo uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty, t. j. dňa 01. 03. 2022. V zmysle § 32 ods. 5 písm. b/ Zákona o e-Governmente elektronická úradná správa sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk (čo je aj daný prípad) dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke (č. l. 488b), alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Vzhľadom na konštatovanie, že márne uplynutie úložnej lehoty nastalo dňa 01. 03. 2022 a táto skutočnosť nastala skôr, ako elektronická správa, že správa sa považuje za doručení dňa 02. 03. 2022, elektronická úradná správa sa preto považuje za doručení skutočnosťou, ktorá nastala skôr, a to uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty (01. 03. 2022), a to aj vtedy, ak sa o tom adresát (v danom prípade právny zástupca žalovanej) nedozvedel. Nasledujúcim dňom 02. 03. 2017 tak začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá skončila plynúť dňa 16. 03. 2022, a preto odvolanie podané žalovanou dňa 17. 03. 2022 bolo potrebné v zmysle § 386 písm. a/ CSP odmietnuť ako odvolanie podané oneskorene a odvolací súd, vzhľadom k uvedenému už nemohol preskúmať vecnú správnosť veci samej z dôvodov uvádzaných žalovanou v podanom odvolaní, ktoré bolo podané oneskorene.

32. Predmetom prieskumu tak zostal výrok III. napadnutého rozsudku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu včas podaného odvolania žalobcu, ktorý namietal uplatnenie ust. § 257 CSP ako dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie jeho nároku na náhradu trov konania a zároveň namietal, že rozhodnutie o nepriznaní trov bolo prekvapivé a nebol mu daný časový priestor na to, aby mohol vyjadriť svoje stanovisko k potenciálnej aplikácii uvedeného ustanovenia ešte pred prijatím samotného rozhodnutia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania.

33. K uplatneniu moderačného práva vyplývajúceho z § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pristúpil súd prvej inštancie ex offa bez toho, aby ho niektorá zo strán sporu navrhla a zároveň bez toho, aby umožnil stranám sporu sa k aplikácii citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku vyjadriť. Strany sporu sa teda o aplikácii citovaného ustanovenia § 257 CSP dozvedeli až zo samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Určujúcim prvkom pre záver o dodržaní práva na kontradiktórnosť konania v zmysle judikatúry ESLP (platí to aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania), je to, či strana sporu bola „prekvapená“ skutočnosťou, že súd dal svoje rozhodnutie na dôvodoch uplatnených z úradnej povinnosti, pričom je potrebné opatrne pristupovať k sporu, v ktorej o určitej otázke rozhoduje v rámci svojej diskrečnej právomoci tak, ako to bolo v danej veci.

34. Keďže súd prvej inštancie rozhodoval vo veci náhrady trov konania ex offa a strany sporu, resp. žalobca nemohol predpokladať ani pri náležitej bdelosti, že súd prvej inštancie k aplikácii § 257 CSP pristúpi a pri uplatnení moderačného práva podľa § 257 CSP uplatní svoje diskrečnú právomoc, žalobca, resp. žalovaná mohli legitímne očakávať, aby im v spore bola súdom daná možnosť predložiť pred samotným rozhodovaním vo veci samej, ale aj vo veci náhrady trov konania, všetky argumenty hovoriace v (ne)prospech uplatnenia tejto diskrečnej právomoci súdu. Prihliadnuc k okolnostiam danej veci, žalobca, ktorý sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a žiadal aj priznať v prípade úspechu plnú náhradu trov konania, mal právo predložiť pred samotným uplatnením moderačného práva zo strany súdu ex offa všetky argumenty vo svoj prospech, a na druhej strane, žalovaná mala právo sa k týmto argumentom vyjadriť.

35. Konanie o náhrade trov konania je konaním kontradiktórnym, preto súd prvej inštancie, pokiaľ zvažoval prípadnú aplikáciu ust. § 257 CSP, mal dať priestor stranám sporu na jeho použitie. Pokiaľ

súd prvej inštancie aplikoval ust. § 257 CSP bez toho, že by upozornil na možnosť takéhoto postupu a umožnil stranám sporu sa vyjadriť k použitiu ust. § 257 CSP, ktoré ani stranami sporu nebolo navrhnuté, je potrebné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. za rozhodnutie prekvapivé, ktorým postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 389 odsek 1 písm. b/ CSP) a z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku III. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).